

IN MEMORIAM KEE DEN HELD-JAGER

In de nacht van 19 op 20 november 2013 overleed Kee den Held-Jager op ruim 95-jarige leeftijd rustig in haar slaap. Ondanks haar hoge leeftijd zullen er veel leden van de NMV zijn die zich Kee zullen herinneren: ze was een aanwezige, markante persoonlijkheid en is lang actief bij de verenigingsuitingen betrokken geweest. Ik heb niet precies kunnen achterhalen wanneer ze lid van de NMV is geworden, maar het moet ergens eind zeventiger jaren zijn geweest. Toen heb ik haar ook leren kennen. Vol enthousiasme stortte ze zich in het verenigingsleven, en het was dan ook geen wonder dat ze al spoedig een taak kreeg toebedeeld. In de tachtiger jaren heeft ze met grote ijver en elan het excursieprogramma samengesteld. Ze wist telkens weer met humor en enige aandrang excursieleiders voor zich te winnen en over te halen om mee te werken. Ook de Binnen- en Buitenlandse werkweken werden door haar georganiseerd.

Kee had een gebrekkige schoolopleiding. Toen ze ontdekte dat je voor de mycologie echt wel kennis van de moderne talen nodig had, heeft ze zich vol ijver de noodzakelijke vaardigheden eigen gemaakt. Dat ze een doorzetter was, blijkt ook wel uit het feit dat ze op haar 65ste nog is begonnen met autorijles, en haar rijbewijs uiteindelijk ruim twee jaar later in handen kreeg. Zo was ze onafhankelijk, en kon op eigen gelegenheid naar de werkweken van de NMV en de KNNV- kampen, waar ze tot op hoge leeftijd aan deelnam. Ze heeft nog zeker 10 jaar in haar Toyota Starlet rondgereden, met groot plezier.

Kee was er vooral veel aan gelegen om jonge mensen in de vereniging te stimuleren. Ze deed dat met verve. In de periode dat Kee actief werd in de NMV waren wij, de Leidse studenten, ook nog jong en druk bezig met onze proefschriften. Kee genoot van ons gezelschap en trok zich er aan op. Ons clubje (o.a. Thom Kuiper, Jan Schreurs en ikzelf) was regelmatig bij haar thuis in Gouda te gast. Fameus waren de gebakken scharretjes. Ze raakte ook goed bevriend met Piet Jansen, met wie ze veel op stap was en naar werkweken ging. Mede onder diens invloed besloot ze zich te specialiseren in kleine bruine paddenstoeltjes. Vooral de geslachten *Galerina* (mosklokje) en *Conocybe* (breeksteeltje) hadden haar aandacht. Ze nam een extra hypotheek op haar huis en kocht een goede researchmicroscoop. Daar heeft ze jaren plezier van gehad. En zo voelde Kee zich bij de NMV als een vis in het water, en onderhield ze vriendschappelijke betrekkin-

Kee den Held-Jager, eind jaren tachtig. (Foto: Ruth van Crevel)

gen met velen. Na haar tachtigste verjaardag heeft ze zich om gezondheidsredenen langzamerhand terug moeten trekken, maar ze bleef geïnteresseerd in paddenstoelen en vooral ook in mycologen. Je kon haar geen groter genoegen doen dan door even langs te komen met de laatste nieuwtjes, of om verslag te doen van een nieuwjaarsbijeenkomst of werkweek. Met enkelen van ons hield ze ook lang telefonisch contact. Haar gezichtsvermogen en gehoor gingen de laatste jaren erg achteruit en het speet haar dat ze Coolia niet meer kon lezen. Maar nog maar kort geleden heeft ze zich nog lovend uitgesproken over de recent verschenen paddenstoelengids van Nico Dam en Thom Kuiper.

Moe van een lang leven is ze nu heengegaan. We zullen haar met dankbaarheid gedenken.

Chiel Noordeloos